

Recurs introdus la 5 ianuarie 2018 de Marine Harvest ASA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 26 octombrie 2017 în cauza T-704/14, Marine Harvest ASA/Comisia Europeană

(Cauza C-10/18 P)

(2018/C 142/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Marine Harvest ASA (reprezentant: R. Subiotto QC)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

- Anularea hotărârii Tribunalului, în tot sau în parte;
- anularea Deciziei Comisiei din 23 iulie 2014 sau, în subsidiar, anularea amenzilor aplicate recurenteii prin decizie ori, cu titlu și mai subsidiar, reducerea substanțială a amenzilor aplicate recurenteii prin decizie;
- obligarea Comisiei la plata către recurentă a cheltuielilor de judecată aferente atât prezentei proceduri, cât și procedurii din primă instanță;
- dacă este necesar, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare în conformitate cu hotărârea Curții;
- luarea oricăror altor măsuri pe care Curtea le consideră adecvate.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă două motive.

1. Prin intermediul primului motiv, recurenta invocă săvârșirea de către Tribunal a unei erori de drept ca urmare a încălcării articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ (Regulamentul privind concentrările economice) în această cauză.
 - a) În primul rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea noțiunii „o singură concentrare”, în special prin înlăturarea considerentului (20) al Regulamentului privind concentrările economice ca temei pentru interpretarea intenției legiuitorului Uniunii de a considera drept o „singură concentrare” toate tranzacțiile care sunt „legate între ele printr-o legătură condițională”.
 - b) În al doilea rând, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin interpretarea sensului articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul privind concentrările economice.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin impunerea a două amenzi pentru același comportament.
 - a) Hotărârea a încălcat principiul *ne bis in idem* prin faptul că Marine Harvest a fost amendată de două ori pentru dobândirea participației de 48,5 % a domnului Malek: mai întâi, 10 milioane de euro în temeiul articolului 14 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind concentrările economice, pentru pretinsa realizare a concentrării înainte de notificare [pretinsa încălcare a articolului 4 alineatul (1) din regulamentul menționat] și, ulterior, 10 milioane de euro în temeiul articolului 14 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, pentru pretinsa realizare a concentrării înainte de autorizarea sa [pretinsa încălcare a articolului 7 alineatul (1) din regulamentul menționat].

- b) Cu titlu subsidiar, hotărârea a încălcat principiul deducerii întrucât nu a ținut seama de prima amendă la stabilirea celei de a doua amenzi.
- c) Cu titlu și mai subsidiar, hotărârea este afectată de o eroare de drept, în măsura în care nu s-a aplicat principiul care guvernează concursul de încălcări: încălcarea invocată a obligației de notificare enunțate la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul privind concentrările economice era încălcarea cea mai specifică și îngloba, în consecință, pretinsa încălcare a obligației de *statu quo* prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din regulamentul menționat, care era încălcarea cea mai generală.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Republica Ungară) la 8 ianuarie 2018 – Sole-Mizo Zrt. kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-13/18)

(2018/C 142/31)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sole-Mizo Zrt.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Este conformă cu dispozițiile dreptului Uniunii, cu prevederile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (¹) (denumită în continuare „Directiva privind TVA”) (îndeosebi cu articolul 183 al acesteia) și cu principiul efectivității, al efectului direct și al echivalenței, o practică a unui stat membru prin care, în demersurile de examinare a dispozițiilor relevante în materie de dobânzi de întârziere, se pornește de la premisa că autoritatea fiscală națională nu a săvârșit o încălcare (abținere de a acționa) – adică nu a provocat o întârziere în ceea ce privește plata părții nerecuperabile a taxei pe valoare adăugată (denumită în continuare „TVA”) [...] aferentă achizițiilor neplătite ale persoanelor impozabile – întrucât la data deciziei autorității fiscale naționale, reglementarea națională contrară dreptului Uniunii era în vigoare, iar incompatibilitatea cerinței prevăzute de această reglementare cu dreptul Uniunii a fost constatată abia ulterior de Curtea de Justiție?
- 2) Este conformă cu dreptul Uniunii, îndeosebi cu dispozițiile Directivei privind TVA (mai ales articolul 183 al acesteia), și cu principiul echivalenței, al efectivității și al proporționalității, o practică a unui stat membru care, în aplicarea normelor relevante în materie de dobânzi de întârziere, face distincție după cum nerambursarea taxei de către autoritatea fiscală națională a avut loc cu respectarea legislației naționale în vigoare în acel moment, care, în plus, era contrară dreptului Uniunii sau cu încălcarea acesteia, identificând în ceea ce privește rata dobânzilor datorate pentru TVA-ul a cărui rambursare nu a putut fi solicitată într-un termen rezonabil din cauza unei cerințe din dreptul național declarată contrară dreptului Uniunii de către Curtea de Justiție, două perioade delimitate, astfel încât:

— pentru prima perioadă, persoanele impozabile au dreptul la dobânzi de întârziere doar la rata de referință a băncii centrale, având în vedere că, întrucât reglementarea maghiară contrară dreptului Uniunii era încă în vigoare la data respectivă, autoritățile fiscale maghiare nu au acționat în mod nelegal prin neautorizarea plății, într-un termen rezonabil, a TVA-ului inclus în facturi, în timp ce